



KHÓA TU

TRỞ VỀ CHÍNH MÌNH

Lần thứ 6 tại Úc Châu – 2020

(Ngày truyền thống lần thứ 5)



VÌ SAO PHẢI TRỞ LẠI NGUỒN TÂM?

*** CON NGƯỜI KHÁC VỚI VẠN VẬT Ở SỰ SÁNG BIẾT.**

- Khi nghe giảng → Chúng ta biết. → Bởi chúng ta có khả năng biết (Cái hay biết).
- Nhưng cái nhà → Không biết. → Còn vạn vật thì không có cái này.

*** Cho thấy:**

- Trước khi muốn biết mọi thứ → Chúng ta đã có khả năng biết (Cái hay biết).
- Nhưng con người bận theo cái biết bên ngoài mà bỏ sót cội nguồn sáng biết này.
- Cội nguồn sáng biết này, gọi là Nguồn Tâm.

*** NGUỒN TÂM LÀ GÌ?**

Tâm là sáng biết.

Nguồn là cội gốc.

Cội nguồn của sự sáng biết = Nguồn tâm.

★ Thể nghiệm.

- Khi tâm lắng đọng → Sáng ra = NGUỒN TÂM.
- Thử ngồi thanh thoi, không khởi nghĩ gì. Tất cả đều biết suốt = NGUỒN TÂM.
- ❖ **Ai cũng nhận ra như thế → Ai cũng có nguồn tâm. Chỉ là sống trên nó mà bỏ sót.**

★ Kinh Lăng Nghiêm

Thể Bồ-đề Niết-bàn thanh tịnh từ vô thủy; tức là cái thức tinh nguyên minh nó hay sanh ra các duyên mà bị các duyên bỏ sót. Do chúng sanh bỏ sót cái bản minh này (sáng suốt sẵn có), cho nên phải chịu trôi vào các thú.

★ Khéo nhận.

- **Hiện nay đây:** Tất cả những gì buông xuống được → Buông xuống.
- Khi không còn gì để buông, không mê → Tâm tự sáng biết → NGUỒN TÂM.

★ Tóm lại.

- ➔ **Phật Tổ đã chỉ bày, khẳng định.**
- ➔ **Chúng ta cũng đã tự thể nghiệm ra.**



- **Mỗi người khéo nhận lại,**
- **Liền đó trở lại nguồn tâm.**

★ Thân này.

- **Khối óc, con tim là quan trọng:** Nhưng nếu thiếu nguồn tâm → Óc nghĩ bậy, tim ngừng đập.
- **Toàn thân:** Nếu thiếu nguồn tâm → Đồng với người chết ⇔ **Không có giá trị.**

★ Tâm suy nghĩ, tư duy.

- **Với người thông thường:** Khi tâm lóng lạng → Tâm thái sẵn sàng → Trí tuệ sáng suốt
→ Là do đang khế với NGUỒN TÂM → **Nhờ đó tư duy thông suốt, phát minh.**
- **Với người đạt thấu nguồn tâm:** Tư duy đến phi tư duy → Tất cả sáng ngời, không xen tạp.
→ Cho thấy: Tất cả tư duy, suy nghĩ → Đều trên một NGUỒN TÂM.
- **Người chưa nhận ra:** → Cũng ở trên nó để tư duy, nhưng lại bỏ sót – Và nó vẫn còn đó.
- **Nếu đã suốt tột:** → Mới hay ra, nó đã sẵn đó từ lâu rồi → Phân biệt nhưng không phải ý.
- **Khi tâm bất ổn:** → Tư duy thiếu chính xác, suy nghĩ sai lầm. Mạnh hơn → điên cuồng.
- **Tâm bất ổn:** → Nguồn tâm bị biến dạng → Tất cả sẽ không còn đúng giá trị.
→ Cho thấy: Không có nguồn tâm → Trí tuệ con người bất ổn ⇔ Không có giá trị.

★ **Thân này.**

★ **Tâm suy nghĩ, tư duy.**

★ **Thế giới, vạn vật, vật chất, văn minh.**

- **Muôn sự muôn vật:** Nhờ có nguồn tâm nhận biết → Tất cả mới có giá trị.
- **Nhà cửa, tiền bạc:** Nếu thiếu cái tâm → Đó là điều kiện để đưa đến sai lầm → Ân hận.
- **Trí tuệ nhân tạo:** Cũng phải nhờ con người cho nó thông minh → Nó mới thông minh.

★ **Tóm lại.**

- **Thế giới quanh ta rất nhiều, nhưng chung quy lại không ra ngoài 3 phạm trù cơ bản:**
Thân này – Tâm suy nghĩ phân biệt – Vạn vật xung quanh.
- **Tất cả đều trôi trên nguồn tâm, nhờ có nguồn tâm mà nó có giá trị.**
 - **Nếu không nguồn tâm → Mọi thứ tuy có vẫn như không. Tất cả đều trở nên vô nghĩa.**
 - **Do sự cần thiết như vậy → Cho nên chúng ta cần phải TRỞ LẠI NGUỒN TÂM.**

*** Minh chứng.**

** Quý ngài đã thực chứng.*

❖ Thiền sư Tử Thuần dẫn lời Cổ đức nhắc Ngài Hoàng Trí:

“Ông chẳng thấy nói, tạm thời chẳng còn thì như đồng với người chết hay sao?”

*** Thực tiễn.**

- Gặp muôn việc rối rắm, căng thẳng: Ngồi lắng lại → Liên an → **Nguồn tâm là nơi an ổn.**

*** Chuyên sâu.**

* Ngài Tuệ Trung Thượng Sĩ: *Mệt thì ngủ chừ nơi chẳng quê hương.*

→ Lặng xuống, mất hút các tướng,

→ Tâm thể sáng rõ, lạc an → Liên đó được ngơi nghỉ tuyệt đối.

* Sơ Tổ Trúc Lâm: *Gìn tính sáng tính mới hâu an, Nén niềm vọng, niềm dưng chẳng thác.*

*** Cho thấy.**

- Trở lại nguồn tâm → Mới cho chúng ta an ổn thực sự.
- Mới giúp cho chúng ta chấm dứt khổ đau, đạt đến an lạc diệu thường.

01

* **Đang tu:**

- Nhờ tâm nhận biết,
- Các pháp có giá trị.

02

* **Sáng tâm:**

- Nhờ tâm liễu biệt,
- Các pháp có giá trị.

* **Đang tu:**

- Muôn sự muôn vật,
- Do tâm tạo ra.

* **Sáng tâm:**

- Muôn sự muôn vật,
- Do tâm biến hiện.

03

04

- Vì tâm hay sanh muôn pháp,
- Nhờ tâm mà các pháp mới có giá trị,
- Các giá trị đều từ nguồn tâm,
- Cho nên cần phải trở lại nguồn tâm.

MÃN KHÓA TU, CHÚNG TA CÓ TRỞ LẠI NGUỒN TÂM NỮA HAY KHÔNG?

➤ Có.

★ VÌ SAO?

- Bởi đó là sự cần thiết cho những ai muốn không khổ, được an vui.
- Hơn nữa, không trở lại cũng không được.

★ TẠI SAO?

- **Bởi:** Nó đã sẵn đó. Chúng ta đang sống trên nó.
- **Và:** Muốn sống khác tâm này cũng không được.
- **Hơn nữa:** Mãn khóa chứ không phải hết khóa.
- Mà mãn khóa thì sự tu tập viên mãn → Nguồn tâm hiện tiền → Muốn không trở lại nguồn tâm này cũng không thể được.

Nhận lại Chân tâm (nguồn tâm).

Ngài Định Hương hỏi Thầy mình là Thiền sư Đa Bảo:

- Làm sao thấy được chân tâm?

Thiền sư Đa Bảo đáp: - Là người tự nhọc.

Sư hoát nhiên tỉnh ngộ, thưa:

- Tất cả đều như vậy, đâu phải riêng con.

1 NHẬN THẲNG

✧ Nguồn tâm đã sẵn vậy nơi mỗi người. → Chỉ cần khéo nhận lại thôi.

2 KHÉO DỤNG CÔNG TU TẬP

- Hằng ngày trong cuộc sống → Xem nhẹ mọi thứ, đừng quan trọng, không theo vọng duyên.
- Trong công phu tu tập → Không theo vọng, không can thiệp trên vọng.
- Đối tất cả → Chúng ta chỉ lặng sáng → Nhận lại tánh sáng biết.
- Theo thời gian công phu thuần thực, đặc lực → Tâm này bất chợt bùng vỡ → Liền hay ra.
- Tất cả mọi thứ không còn đủ sức chi phối – Chỉ là bình thường → Giác ngộ - Hết khổ.